

СЛАВА ВЕЛИКОМУ ЖОВТНЮ!

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

НАШЕ

ЖИТТЯ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 44 (484)

Субота, 6 листопада 1976 р.

Ціна 2 коп.

ЛЕНІНСЬКИМ КУРСОМ

Радянський народ, все прогресивне людство готуються відзначити 59-у річницю Великої Жовтневої соціалістичної революції, що відкрила нову епоху всесвітньої історії — епоху революційного оновлення світу, переходу від капіталізму до комунізму.

«Ми пишаємося тим, що це свято воістину стало інтернаціональним святом усіх людей праці, — говорив Генеральний секретар ЦК КПРС товариш Л. І. Брежнев. — Ідеї Великого Жовтня, вчення нашого вождя і вчителя В. І. Леніна близькі і зрозумілі серцям трудящих всієї нашої планети. Великий Жовтень пробудив величезні сили народних мас, відкрив перед ними нові історичні обрії».

Матеріали і рішення жовтневого Пленуму Центрального Комітету КПРС і п'ятої сесії Верховної Ради Союзу РСР дев'ятого скликання, які відбулися цими днями, члени нашого Товариства, які всі радянські люди, зустріли з гарячим схваленням, з великим політичним і трудовим піднесенням.

Пленум обговорив питання про Державний п'ятирічний план розвитку народного господарства СРСР на 1976—1980 роки і про Державний план розвитку народного господарства СРСР на 1977 рік; про Державний бюджет СРСР на 1977 рік і про виконання Державного бюджету СРСР за 1975 рік.

З великою промовою на Пленумі виступив Генеральний секретар ЦК КПРС товариш Л. І. Брежнев.

У промові товариша Л. І. Брежнева, матеріалах Пленуму показано підсумки роботи партії і народу після XXV з'їзду КПРС, глибоко і всебічно розкрито шляхи дальшої реалізації рішень з'їзду, дано розгорнуту характеристику і політичну оцінку десятого п'ятирічного плану і наступного господарського року. В промові дано широку панораму сучасного міжнародного життя, обґрунтовано чергові завдання партії і держави у зовнішньополітичній галузі, в дальшій боротьбі за мир, національну незалежність народів і соціальний прогрес.

«Оцінюючи соціальну програму десятої п'ятирічки, — відзначив товариш

Л. І. Брежнев, — ми вправі сказати, товариші, що її зміст повністю відповідає головному завданню п'ятирічки, курсові партії на неухильне піднесення рівня життя народу».

На УВП та виробничих об'єднаннях, в культзакладах і організаціях нашого Товариства розпочалось вивчення партійних документів і прийнятого найвищим органом державної влади п'ятирічного плану. І скрізь члени УТОГ, як і всі радянські люди, сприймають плани рідної ленінської партії як свої власні, реалізують їх у нових чудових ділах.

Найвищої продуктивності праці добився колектив Донецького виробничого об'єднання «Електромагніт». З початку першого року десятої п'ятирічки трудівники об'єднання понад десятимісячне завдання випустили й реалізували додаткової продукції на 270 тисяч карбованців.

Рішення жовтневого (1976 р.) Пленуму ЦК КПРС, матеріали сесії Верховної Ради СРСР надихають трудівників УВП і виробничих об'єднань Товариства, робітників компактних груп УТОГ, колгоспників і працівників радгоспів на нові трудові звершення.

Святкуючи 59-у річницю Великого Жовтня, радянські люди глибоко усвідомлюють свій патріотичний і інтернаціональний обов'язок, у святкових колонах знову продемонструють свою волю до нових перемог в ім'я щастя і процвітання рідної Вітчизни. Тісно згуртовані навколо партії Леніна мільйони будівників комунізму від усієї душі проголошують:

— Хай живе ленінська Комуністична партія Радянського Союзу — партія наукового комунізму, випробуваний авангард робітничого класу, всього радянського народу!

— Хай живе ленінська зовнішня політика Радянського Союзу — політика миру і дружби народів, згуртування всіх сил, які борються проти імперіалізму, реакції і війни!

Микола НАГНИБІДА

ПРАПОРИ

Коли над нами лунуть прапори,
Гуртують нас під крилами
в колони,
Мені вчувається, що Балтики
вітри
Громами повнять парус наш
червоний.
Мені вчувається у сплесках
кумача
Порив сердець, одвертих
і завзятих,
Які, повіривши в пророцтво
Ілліча,
Найперші в бій рушали, мов
на свято.

Прислухайтесь... Прислухайтесь...
Вгорі
Речуть знамена повісті нетлінні
Про Перекопський подвиг на зорі,
Про Дніпробуду перші покоління.
Прислухайтесь... Озвуться
з давнини
Турксиб, Кузбас, —
щоб ми не забували, —
І в рунах першої колгоспної весни,
І Комсомольська першого
квартали.
Прислухайтесь, вдивіться
в знамено,
Воно у битвах гнівом клекотіло,
На всіх фронтах прострілене воно,

Але, нескорене, вершило подвиг
сміло.
Прислухайтесь... Віщує оксамит, —
Свої висоти він не забуває, —
його здіймав Гагаріна політ,
Він до Венери нині досягає.
Прислухайтесь...
про вас же стяг співа,
Мої натхненні друзі, побратими,
В новітніх днях його душа жива
Осяяна й трудами молодими.
Прислухайтесь... Радіють прапори
Розвихрені ще в Пітері вітрами,
Високі від Жовтневої пори,
Благословенні Леніним і нами.

ТРУДОВІ ДАРУНКИ ЖОВТНЮ!

БАЛАДА ПРО РІД

В Іллічівку путь моя неблизька...
В назві цій — імення Ілліча...
Там скрипить, скрипить моя
колиска
В лєнінкі-матусі з-за плеча.
З нею у війну-бїду погляну:
Йшла на Схід, рятуючись од куль,
І несла мене через Ульяновськ
Мати у блаженїм сповитку.
І дивилась — хтіла не хлібини! —
На коліску світу — тихий дїм,
Де, як світло, мисль людська
пробилась,
Непідвладна кривді і нужді.
Нєсла мене мати повз будинок
Іллічевий — в сорок другий рік.
І тому життям мені судилось
Лєнінський продовжувати рїд.
Микола МАЧКІВСЬКИЙ.
м. Білогір'я
Хмельницької обл.

МАРСОВО ПОЛЕ

Живи столєтья, город величавий,
Людьми одєтий в бронзу и
гранит.
На поле Марсовом, на поле Славы,
Огонь народної памяті горит.
Ты подойди к нему, и можєшь
грєтсья,
В любую стужу, в ветер
штормовой
Он так горяч, что отогрєет сердце
И дальний путь осветит пред
тобой.
И ты уйдєшь, и будєшь жить и
видєть
Его игру в любом краю земли.
И будєшь так любить и
ненавидєть,
Как те, что для тебя огонь зажгли.
И вновь придєшь ты и застыв у
входа,
Во тьме ночи или при свете дня,
Увидишь пламя вєчного огня —
Огонь грозы семнадцатого года.
Он ждал тебя. Свободно и
открыто
Всю жизнь ему, как другу,
расскажи
И будет в нєм, и в строгости
гранита
Теперь частичка и твоей души.
МИКОЛА НИРОВ.
м. Вінниця.

Випереджаючи календар

Змагаючись за гідну зустріч
59-ї річниці Великого Жовтня, ко-
лектив Запорізького УВП понад
десятимісячне завдання реалізу-
вав готової продукції на 179 ти-
сяч карбованців більше, ніж пе-
редбачалося раніше.

Перевиконано також і десяти-
місячний план по випуску товар-
ної продукції на 200 тисяч карбо-
ванців.

Л. ДЕНИСОВА,
заст. начальника планово-
виробничого відділу.

***

Шліфувальник Ф. Ф. Балог,
бригадир складальників В. В.
Грубинка, бригадир фарбувальни-
ків М. А. Добоня, столяри Л. М.
Любачевський і В. І. Молдавчук
та скляр В. Н. Куцин на перше
жовтня виконали особисті річні
плани і нині трудяться в рахунок
1977 року.

Своєю невтомною працею вони
надихають робітників підприємст-
ва на високопродуктивну роботу,
на боротьбу за підвищення ефек-
тивності виробництва і якості про-
дукції.

М. ВОЛОШКО,
заст. директора Ужгородсько-
го УВП-1 з навчально-вихов-
ної роботи.

***

Понад тридцять робітників в
Одеського виробничого об'єднан-
ня УТОГ достроково завершили
виконання особистих річних пла-
нів. Серед них ливарники Д. Мо-
сейчук, Є. Фомін, слюсарі-скла-
дальники Є. Дудченко, О. Запо-
рожець, Д. Алексюк. Всі вони ви-
готовляють вироби високої якості.

Достроково виконали свої інди-
відуальні зобов'язання і токарі-
револьверники І. Хамистос, Г.
Грінберг, гальваніки — Л. Симо-
нов та І. Коган.

Трудівники Дніпропетровського
УВП зустрічають свято Великого
Жовтня виконанням десятимісяч-
ного плану з реалізації готової
продукції на 103,7 процента.

У цьому досягненні колективу є
частка праці й швей-мотористки
підприємства Тамари Язикової. На
переджовтневій трудовій вахті во-
на домоглася виконання норм ви-
робітку на 110—115 процентів при
відмінній якості продукції.

Фото **Й. МІНЬКА.**

Давно вже трудиться в об'єд-
нанні швей-мотористка Євгенія
Миколаївна Марченко. Її працю
відзначено медаллю «За трудову
відзнаку». Одержуючи нагороду,
вона пообіцяла виконати особисті
річний план за дев'ять міся-
ців і з честю дотримала даного
слова. Приклад Є. М. Марченко
наслідували інші швей М. Гриши-
на, М. Лобунова, К. Малишева,
Т. Шениленко.

Число передовиків, що достро-
ково виконують річні плани, не-
впинно зростає.

П. РОЗЕНКО.

ОСНАСТКУ — ДОСТРОКОВО

Великий Жовтень інструмен-
тальники Донецького виробничого
об'єднання «Електромагніт» зустрі-
чають вагомими трудовими здо-
бутками.

Незадовго до свята колектив
цеху з великим інтересом ознай-
омився з промовою Генерального
секретаря ЦК КПРС товариша
Л. І. Брежнєва на Пленумі Цен-
трального Комітету 25 жовтня
цього року.

Леонід Ілліч багато уваги при-
ділив дальшому підвищенню
ефективності виробництва і якості
всієї роботи.

Пошуки інструментальних і ків,
верстатників цеху, впровадження
передової технології і боротьба
за якість спрямовані на достроко-
ве виготовлення оснастки для ви-
пуску магнітних пускатрів ПМЕ-111
і вимикачів. В цьому ми вбачаємо
своє головне завдання в нинішній
п'ятирічці — п'ятирічці ефектив-
ності і якості.

Трудящі нашого підприємства
гаряче підтримують внутрішню і
зовнішню політику рідної Кому-
ністичної партії. Натхненні рішен-

нями жовтневого Пленуму ЦК
КПРС ми докладемо всіх зусиль,
щоб достроково виконати завдан-
ня першого року десятиї п'ятиріч-
ки.

Б. ТУРКІН,
ст. майстер інструментального
цеху ДВО «Електромагніт».

РІЧНІ — ВИКОНАНО

Понад вісімдесят швейниць Уж-
городського УВП-2 завершили ви-
конання своїх особистих річних
завдань і в переджовтневий дні роз-
почали випуск продукції в раху-
нок 1977 року. Половина серед
них — комсомольці.

Кілька днів тому молодим пере-
довикам було вручено комсомоль-
ські квитки нового зразка — Єли-
заветі Форкош, Ганні Щербан,
Олені Форкош, Ірині Свадебі, Ве-
роні Бакош, Марії Зварич та ба-
гатьом іншим.

Комсомольців-передовиків тепло
привітали другий секретар міськ-
кому ЛКСМУ Людмила Токарева,
комсомолец двадцятих років ін-
структор облівдіду УТОГ Ф. М.
Кудінов, директор УВП-2 Ф. Ю.
Шутяк.

І. КАРНАФЕЛЬ.

ПЕРЕМОЖЦІ ЗМАГАННЯ

Президія Центрального правління Українського товариства глу-
хих і Республіканський комітет профспілки робітників місцевої про-
мисловості і комунально-побутових підприємств розглянули підсум-
ки роботи колективів УВП та виробничих об'єднань нашого Товарист-
ва за третій квартал 1976 року і відмітили, що понад взяті соціалі-
стичні зобов'язання реалізовано готової продукції на 448 тисяч
карбованців.

За успішне виконання планових завдань і соціалістичних зобов'язань,
взятих на III квартал 1976 року, перше місце з врученням
перехідного Червоного прапора Центрального правління УТОГ і Рес-
публіканського комітету профспілки і першу грошову премію при-
суджено колективу Полтавського УВП-2

Друге місце в республіканському соціалістичному змаганні за
підсумками роботи в третьому кварталі і другу грошову премію
присуджено колективу Донецького виробничого об'єднання «Електро-
магніт».

Третє місце за підсумками роботи в третьому кварталі і третю
грошову премію присуджено колективу Дрогобицького УВП.

За досягнуті високі показники в третьому кварталі відмічено доб-
ру роботу Полтавського УВП-1, Лебединського та Лубенського УВП.

ЛЮДИ І РОКИ

СОЛДАТ ДВОХ ВОЄН

Шумлять кучеряві верби на
Червонолуцькій греблі, а навкру-
ги, по обидва боки, шепечеться
очерет... Сине плесо Псла розки-
нулось неозоро. Тут річка круто
повертає до Ворскли. А на обрії
видніються соснові ліси і жовті
піски. Це туди, до Бірок, до Лебе-
дина і Сум...

Край мальовничого села чепур-
на хата Нестора Семеновича Крав-
ченка. За нею — невеликий садо-
чок. Часто можна побачити, як си-
дить на ганку Нестор Семенович
і шис. Не для грошей. Ні! Держа-
ва забезпечила його старість, і в
господарстві достаток. А тому, що
руки самі тягнуться до праці. До
того ж швець на селі — завжди
потрібна людина. А коли вдячний
сусіда простягне руку з грошима,
то Нестор Семенович відведе її і
заперечливо похитає головою.

Червона Лука — зветься наше
село. Лука — це тому, що по обид-
ва боки Псла тягнуться безкраї,
порослі шовковистою травою лу-
ки. А Червона — то це вже з часів
громадянської війни. Твердо
стояло село за Владу Рад.

Зацікавлено розглядаю старі
фотографії... Ось Нестор Семено-
вич у будьонівці, довгий шинелі
аж до п'ят. П'ятнадцятирічним
хлопцем приєднався він до чер-
воних партизан.

Це було тоді, коли майже щод-
ня мінялась влада поблизу Гадя-
ча. То денікinci, то Петлюра, то
Махно... Червоні тримали оборо-
ну і чекали на підкріплення. Воно
прийшло з села: літні чоловіки і
беззусі юнаки приєдналися до

партизанів. Коли командир при-
дивлявся до поповнення, помі-
тив Кравченка.

— Тобі ж скільки років?

Нестор смикнув полотною со-
рочку, на широкі плечах вона
ледь трималася.

— Вісімнадцять, — сказав, прямо
глянувши в допитливі очі коман-
дира.

Той поглянув на хлопця — висо-
кого і міцного, з розумними сі-
рими очима, в яких не було ні ва-
гання, ні страху.

— Що ж. Хай і вісімнадцять!
Хоча, мабуть, менше. А з гвинтів-
ки стріляти вмієш?

— Та трохи вмію. Час такий, що
навчився вже.

Так п'ятнадцятирічний Нестор
Кравченко став червоноармійцем.
Боровся за Владу Рад з білополя-
ками, денікінцями, Врангелем. Був
поранений. Помирає в тифозному
маренні і знову оживав. Потім бої
вже вдома, в Червоній Луці. Бо-
ротьба з бандитами, що ховались
по лісах. Дні і ночі в погоні...

Настали мирні часи. Колективі-
зація. Нестор Семенович одним з
перших вступив до ТСОЗу, а потім
до колгоспу. Колишній наймит,
син наймита — він прагнув ново-
го, вільного життя, праці на спіль-
ному полі.

Йшли роки. Ніколи їх було лі-
чити. Треба змицнівати колгосп-
ний лад. Зросла і зміцніла сім'я
Кравченків — п'ятеро дітей звесе-
ляно колись сирітський двір.

Та чорним круком закружляла
над світом війна. В числі перших
пішов захищати Батьківщину і
Нестор Семенович. Брав участь

в боях на заході, на Кавказі, під
Сталінградом.

— В одному з боїв його кон-
тузило. Оглушений Кравченко ки-
нувся в атаку, хоч була команда:
«Залюгати!» — розповідає його то-
вариш Іван Барабичський. — Глянув
я і замір: іде Нестор на повен
зріст з гвинтівкою... прямо на фа-
шистський вогонь. Бачу, щось не-
гаразд з ним. Доповів командир
і вискочив з окопу навперейми.
Підхопив його, пораненого. Потім
відправили в медсанбат. А відтак
дізнались, що він втратив слух.
Це було під Сталінградом.

Два роки лікувався Кравченко
на Кавказі, а як прочитав у газеті,
що наші вже звільняють Харків-
щину і Сумщину — попросився
додому. З першим ешеленом
прибув на Україну. Пішки прой-
шов усю Сумщину і повернувся
до своєї домівки. Там вже й діз-
нався про перемогу над фашиз-
мом.

Товариші по зброї розповідають
про хоробрість Нестора Семено-
вича. Та й нагород в нього чимало.
А сам він говорить: «Такий
був час. На війні всі хоробрі. Та-
ка у солдата професія».

Сидить на ганку з шитвом Нес-
тор Семенович, згадує, розмір-
ковує. Чекає на дітей та онуків, що
збираються в нього часто. На день
народження їх було аж двадцять
двоє.

Н. С. Кравченко завжди допо-
може і порадою і ділом. Він —
великий книголюб. Зібрав чималу
власну бібліотеку і з охотою дає
книги товаришам. Вдячні йому од-
носельці за відкрите серце, мудо-
рість, доброту, готовність допо-
могти.

Н. АКСЮК.

Полтавська область.

Ніна Арнаутова і Зоя Куценко, яких ви бачите на цьому
знімку, — молоді робітниці Харківського учбово-виробничого
підприємства № 2. Обидві швей-мотористки користуються ав-
торитетом і пошаною в робітничому колективі.

На УВП-2 Ніна Михайлівна прийшла після закінчення
Краснолуцького профтехучилища. За три роки роботи дівчина
добре освоїла всі сумніжні операції пошиття верхнього чоло-
вічого і жіночого одягу. Нині вона працює резервісткою і ви-
пускає продукцію з випередженням часу — в рахунок 1977
року.

Підвищені соціалістичні зобов'язання на честь Великого
Жовтня Ніна Арнаутова виконала достроково.

Добре трудиться також і Зоя Куценко. Свої норми ви-
робітку вона систематично виконує на 115—120 процентів. Швей
дільниці обрали її своїм профгрупоргом.

На знімку: (зліва направо) Ніна Арнаутова і Зоя Куценко.

Фото **Й. МІНДЕЛЯ.**

Присвячено передовикам

Вшанувати передових трудівників Одеського виробничого об'єднання УТОГ в обласному Будинку культури зібралися представники адміністрації, місцевому, робітники.

Заступник директора з навчально-виховної роботи Ю. І. Осельська розповіла присутнім про звичайну працю правофлангових соціалістичного змагання Л. А. Ковальського і Є. М. Марченко.

— Сьогодні, — сказала Юлія Іванівна, — на вечір-портрет нашого товариша Леоніда Антоновича Ковальського прийшли не тільки товариші по роботі, а й уся його сім'я: мати, дружина, діти. Це для всіх нас дуже важливо. Про ударну працю передовиків повинні знати всі. Мало того, що Леонід Антонович бездоганно ос-

воїв професію ливарника на ливарній машині, в однаковій мірі він може працювати формувальником, вальцювальником, пресувальником. Виконуючи змінні завдання на 140—150 процентів, Леонід Антонович нині завершує план першого року десятої п'ятирічки.

Ударна праця виробничника відзначена знаками переможця соціалістичного змагання в минулій п'ятирічці і орденом Трудової Слави III ступеня.

Ветеранів праці Євгенії Миколаївни Марченко теж було присвячено багато теплих слів. Робітниця досконало освоїла всі операції пошиття одягу. Як ініціатор соціалістичного змагання Євгенія Миколаївна протягом багатьох років утримувала першість серед

швей. Навіть після виходу на заслужений відпочинок робітниця продовжує працювати, показуючи зразки самовідданої праці, за що відзначена медаллю «За трудову відзнаку».

Вручаючи ветеранам букети яскравих квітів, Юлія Іванівна побажала їм нових виробничих успіхів і трудового довголіття.

Молоді робітники об'єднання А. Дрібнюк і В. Лагутіна виступили з читанням віршів, а любителська кіностудія при Будинку культури показала свою кінострічку про трудові будні Л. А. Ковальського і Є. М. Марченко.

Вечір закінчився виступом естрадно-інструментального ансамблю Будинку культури «Червоні вітрила».

м. Одеса.

Ю. ГЕР.

У ЛЕНІНА.

Репродукція з малюнка П. ВАСИЛЬЄВА.

ВЕЧІР ГЕРОЇВ ПРАЦІ

Нещодавно в Житомирському будинку культури відбувся літературно-тематичний вечір під девізом: «Праця — слава твоя, людино!». В цьому вечорі взяли участь понад 150 ударників комуністичної праці та передовиків виробництва УВП і промислових підприємств міста Житомира.

На зустріч з трудівниками, членами УТОГ, прибула прославлена ткаля Житомирського льнокомбінату лауреат Державної премії СРСР 1975 року Віра Василівна Коломієць. Вона розповіла присутнім, як при допомозі колективу їй вдалося домогтися високих успіхів у праці, як поступово йшла від малого до великого. Спершу працювала на чотирьох верстатах, потім — на шести, восьми, вісімнадцяти. За одинадцять років натхненної праці і навчання у пере-

дових виробничників досягла високої продуктивності праці при відмінній якості продукції.

23 листопада 1974 року першою на льнокомбінаті і в своїй галузі Віра Василівна Коломієць рапортувала про завершення двох п'ятирічних завдань, виткавши понад півмільйона погонних метрів тканини.

Виробничники щиро вітали славу ткалю, а також членів УТОГ, активних учасників літературно-тематичного вечора, ударників комуністичної праці: Р. Венгловського — слюсаря заводу «Автозапчастина», М. Яковецьку — ткалю льнокомбінату та інших.

На вечорі виступили учасники художньої самодіяльності Будинку культури Є. Леліковий, Н. Ридванський, Н. Пасічниченко. Було прочитано вірші з циклу «Високе

слово — праця» поетів А. Романова «Праця», В. Брюсова «Все щастя землі за працею», П. Воронька «Роздум» та інші у виконанні художнього керівника Будинку культури Р. Гресько та швей ательє З. Ярмолів, а також уривки з творів наших письменників «Важкі кілометри» М. Мішука та «Лихобор» В. Собка.

Цікаво пройшов огляд літератури під назвою: «Герой літератури — людина праці», який зробила працівник бібліотеки І. Зільбергер.

Характерно, що на цьому вечорі не лише пропагувались твори радянських письменників, а й осмислювалась героїка праці. Приємно, що присутні познайомилися з прототипами літературних героїв — нашими місцевими маяками виробництва.

М. ГАЄВСЬКИЙ.

м. Житомир.

ПО ПІВТОРИ НОРМИ

Ударною працею зустрічає свято Великого Жовтня маляр оптико-складального цеху Харківського учбово-виробничого підприємства № 1 Лідія Якимівна Єфремова.

Зобов'язавшись працювати в десятій п'ятирічці з випередженням графіка, ударниця комуністичної праці систематично виконує змінні завдання на 150—170 процентів, запалюючи своїм прикладом товаришів по змаганням.

За високі трудові показники ім'я передової трудівниці занесено на Дошку пошани підприємства і обласного відділу УТОГ.

З честю склавши трудовий екзамен передсвяткової вахти, Лідія Якимівна дала слово й надалі утримувати передові рубежі в соціалістичному змаганні, достроково і з високими виробничими показниками виконати особисту п'ятирічку.

Ф. ТАЙГОДІ.

Мал. Р. СЛУЖЕВСЬКОГО.

Про тих, хто попереду

РОБІТНИЧІ БУДНІ

За вікном народжувався світанок. Прокінувшись, Іван Омелянович поглянув на годинника і почав лаштуватися на роботу. Освітивши обличчя холодною водою і поспідавши, він вийшов на вулицю. Ранкова прохолода приємно дихнула в обличчя.

...Велосипед слухняно долав польову стежку. По обидва боки прижухлим килимом слалося поле. І Іванові Омеляновичу мимоволі згадався далекий і тривожний сорок третій, коли гітлерівці під ударами Радянських військ залишили понівечену Кіровоградщину. Завмерлі і зруйновані заводи мовчки чекали поки людина знову оживить їх серця, дасть силу індустріальному центру області. Тоді молодим і кремезним юнаком він уперше прийшов до Кіровоградського УВП. Не знав, що назавжди пов'яже з ним свою долю.

А попереду вже засвічувало вогні місто. Ще поворот і під колеса ляже рівна стрічка асфальту. Село лишилося позаду. Він поспішав на підприємство, де чекає на нього улюблена робота, друзі, з якими починав не одну трудову зміну.

В парку, навпроти підприємства, що по вулиці Яна Томпа, Гаврилов зупиняється перепочити, а відтак завертає до брами.

Як і завжди заходить до цеху за чверть години до початку зміни. Ніби вітаючись, кладе теплі долоні на зварювальний апарат, перевіряє надійність контактів. Почали сходитися робітники. Ось до цеху зайшли Галина Федорівна Котенко і Леонід Маркович Колосовський. Не один рік вони

змагаються. Галина Федорівна — робітниця не з тих, що бояться труднощів. Енергійно працює жінка, з вогником. Що не говори, а на змагання її викликав сам Гаврилов, ветеран, який досконало знає всі тонкощі зварювальної справи. 65 подяк і заохочень внесено за ці роки до його трудової книжки. 15 молодих виробничників підготував. Взяти б В. І. Кузьменка — зрівнявся із своїм учителем винахідливістю, ударно працює хлопець.

Росте молоді. Збагачується досвідом, поглиблює майстерність і... на п'яти наставникам наступає.

Подивиться ветеран, як працює Галина Федорівна і радіє. Хоч і молодша набагато, а вміння їй не позичати, ні-ні та й доб'ється переваги. А це тільки додає завзят-

тя Іванові Омеляновичу — дивись і він уже вкотре доведе, що і йому під силу високі показники. «Скинути б з плечей десяток, півтора років... Отоді б...». І знову, як салют працюючим руками, снапами вилітають іскри, а його все більше й більше захоплює симфонія трудового дня.

Лише в кінці зміни полегшено зітхає: «Перевиконав завдання на 40 процентів. Не осоромився, а що трохи менше, ніж у Галини, то ми ще позамаємося».

Заходять робітники другої зміни. Гаврилов звільняє робоче місце товаришу. Як і на початку зміни, ще раз перевіряє апарат, після чого прямує в червоний кут. Мають відбутися заняття з підвищення кваліфікації. В роботі не лише спритність рук потрібна, а й знання.

На прохідній ми зустрілися знову. Я вже знав, що Іван Омелянович за весь час роботи не мав жодного запізнення, зацікавився, що допомагає йому в цьому.

— Велосипед, — була відповідь.

— І так щодня?

— Тридцять років.

— Але ж є тролейбуси, автобуси, — не приховую здивування.

Тепер дивується Гаврилов. В очах спалахнули веселі іскорки.

— Спробуємо, хто швидше?

Поки я чекав тролейбуса, Іван Омелянович зник далеко за поворотом вулиці. І лише з третьої спробы я протиснувся в двері. А за містом, набагато випередивши мене, вже очікувала невисока постать робітника.

Ф. САВЕНОК.

м. Кіровоград.

ЗА ВИСОКІ ПОКАЗНИКИ

Того дня в приміщенні Глухівського клубу було особливолюдно і святково. На міждрайонний зліт зібралися передовики промисловості і сільського господарства.

Після вступного слова голови міждрайвідділу УТОГ С. М. Онищенка з доповіддю «Про перспективи розвитку Глухівського району в десятій п'ятирічці» виступив представник райкому Компартії України Л. І. Дарченко. Він розповів про майбутнє району в десятій п'ятирічці. Так, в цьому п'ятиріччі буде завершено будівництво м'ясокомбінату, заводу лабораторного обладнання шкіл, реконструйовано фабрику «Вторсировина», а також споруджено винний цех райхарчокомбінату.

Протягом 1976-1977 років будівельники здадуть 19 тисяч 674 квадратних метри житлової площі. В районі розпочнуть роботу вісім дитячих садків, готель на 210 місць. На закінчення Л. І. Дарченко закликав членів УТОГ зробити свій внесок в успішне виконання завдань, накреслених нашою партією.

Потім учасники зльоту поділилися досвідом своєї роботи. Столяр «Міжколгоспбуду-19» М. А. Хрушов у своєму виступі зупинився на широкому розгортанні будівництва в колгоспах. Від представників промисловості виступив один з найстаріших членів робітничої династії Крючк

вих — Федір Іларіонович. На Зарудському вапняному заводі він з 1943 року. Тут працює вся його сім'я. Крючков має ряд урядових нагород і носить звання ударника комуністичної праці. Розповів про свою роботу і чабан колгоспу імені Свердлова Микола Данилович Чубун, що працює там ось уже двадцять два роки. Цього року він з своєю бригадою отримав по 103 ягнят від 100 вівцематок, настриг по 4,1 кілограма вовни від кожної вівці.

Від імені правлінь колгоспів, адміністрації підприємств, партійних і профспілкових організацій представник райкому партії Л. І. Дарченко за високі показники в роботі вручив передовикам виробництва Грамоти і цінні подарунки.

З подякою від глухих передовиків промисловості і сільського господарства виступив Ф. І. Крючков, який запевнив, що члени нашого Товариства і надалі будуть трудитися ще краще, аби достроково виконати зобов'язання першого року п'ятирічки.

На зльоті було прийнято звернення до всіх глухих трудящих району — працювати, не шкодуючи сил, щоб виконати завдання десятої п'ятирічки.

Для учасників зльоту було показано кінофільм.

О. СЕМЕНЕНКО.

м. Глухів,
Сумська обл.

ЗУСТРІЧ З БЕЗСМЕРТЯМ

У долині, оточеній гірським пасмом, петляє степова красуня-річка Кодима. На її березі розкинулося село Кримка. М'яко вписалося воно в багатобарвний пейзаж Причорномор'я — півдня України.

Кримка... В роки Великої Вітчизняної війни тут, у глибокому тилу ворога, гриміли постріли бійців «невидимого фронту». Тут жили і боролися члени підпільної комсомольської організації «Партизанська іскра». Крізь товщу часу, більш як через три десятиріччя, до нас доносяться мужні голоси патріотів — Героїв Радянського Союзу Парфентія Гречаного, Даші Дяченко, директора школи Володимира Степановича Моргуни. Як безсмертна пісня, живе в народі подвиг комсомольців-підпільників.

У тінистому парку на березі Кодими відкрито музей «Партизанська іскра». На гранітних плитах золотом горять імена полеглих у бою. На корзині квітів — червона стрічка з написом: «Спіть, герої, спокійно. Ми збережемо мир».

Разом з колгоспниками, піонерами входимо в музей, де нас зустрічає член підпільного комсомольського комітету «Партизанська іскра» Іван Павлович Герасименко. Його розповідь відтворює в пам'яті грізне воєнне лихоліття. — Ми були звичайними хлопцями, стали бійцями-партизанами. Прямо з шкільної лави ступили у війну...

Усе, що бачиш тут, якимось не хочеться називати «музейними експонатами». Ось парта, за якою сидів ватажок «Партизанської іскри» Парфентій Гречаний. Ось шахи шкільного чемпіона Михайла Клименюка. Ось старенький патефон, який належав Олександрові Кучеру і на якому під час сходок хлопці програвали пластинки із записами українських народних пісень.

Привертає увагу стенд зброї. Гвинтівки, карабіни пістолети, кулемети... Комсомольці обстрілю-

вали автомашини ворога, перерізували лінії зв'язку. Успішно було проведено операцію по звільненню бійців Червоної Армії з табору військовополонених. На фотографії зображено ділянку залізниці, де злетів у повітря ворожий ешелон.

Кримка по-материнському палко і ніжно любить юних героїв, пишається ними, береже пам'ять про них.

Збереглася хата, де народився і жив Парфентій Гречаний. Мало не щодня приносить сюди листиноша листи з різних куточків Радянського Союзу. Їх одержує мати героя Лукія Кіндратівна.

На околиці Кримки, де колись розігралася кривава трагедія, молоді Первомайського району виростила Парк дружби. Серед сріблястих тополь, акацій, каштанів височить гранітний постамент. На ньому вирізьблено слова: «Тут 28 лютого 1943 року по-звір'ячому розстріляні фашистами члени підпільної комсомольської організації «Партизанська іскра».

У гаю серед дубів і берез піднявся ще один постамент. На березі річки Кодими, на місці загибелі Парфентія Гречаного, піднявся в небо обеліск з нержавіючої сталі. Це — дар молодих робітників міста Миколаєва.

Кожного року, в перший день навчання, вчителі звертаються до дітей:

— Сьогодні ми проводимо урок мужності. Він присвячується славному вихованцю нашої школи — юним героям «Партизанської іскри»...

Затамувавши подих, слухають діти розповідь про безсмертя юних героїв. Їх образи відображені в книгах, піснях, полотнах живописців. Їх подвиг увічнений у назвах збудованих на стапелях заводів Миколаєва кораблів «Партизанская іскра» і «Парфентій Гречаний». Кораблі ці борознять води світового океану. Гордо ма-

йорить над ними червоний прапор Батьківщини.

Під склепіння музею «Партизанська іскра» приходять люди різного віку, різних національностей. Приходять, щоб доторкнутися до чистого джерела подвигу. В музеї урочисто вручають комсомольські квитки. Ветерани праці дають тут напуття молоді перед великою життєвою дорогою. Недавно в стіну Кримської середньої школи було замуровано сталевий капсул з розповіддю про подвиг юних партизанів. Її повинні розкрити комсомольці в 2043 році. В посланні нащадкам, зокрема, говориться. «Ви не знаєте і не будете знати, що таке війна. Але завжди пам'ятайте, що тут, на цій землі, сто років тому від рук фашистських гнобителів загинули безстрашні бійці за ваше щастя, за комунізм. Вони були такими ж молодими, як і ви, так само любили життя, хотіли вчитись. Та коли наша земля запалала від пожеж і горя людського, ваші земляки піднялися на її захист, тому що любили Вітчизну більше від свого життя... Будьте завжди такими, як ваші земляки, і назавжди пам'ятайте їх імена». В ампулу вложено список членів «Партизанської іскри».

Кримка — село героїчне. У нього не тільки славне минуле, світле сучасне, а й чудове майбутнє. На основі передової агротехніки, комплексної механізації, прискореної хімізації успішно розвивається колгоспне виробництво. В плані соціального розвитку села — спорудження нових будинків, комфортабельного готелю, стадіону, кемпінгу. Ще заможніше, краще житимуть хлібороби.

Мине не так багато часу, і в Кримці виникне меморіал «Партизанська іскра». Його вирішено створити у пам'ять про подвиг юних патріотів.

Попереду — нові зустрічі з героями «Партизанської іскри». Якраві, хвилюючі, незабутні. Зустрічі з безсмертям.

Б. ДРУЖИНІН,
(РАТАУ).

НАРАДА СУРДОПЕДАГОГІВ

26-28 жовтня в Ужгороді відбулося виїзне засідання сектора сурдопедагогіки науково-дослідного інституту педагогіки УРСР, присвячене проблемі підвищення ефективності навчання в середній школі робітничої молоді глухих.

Крім педагогічного колективу Ужгородської вечірньої спеціальної школи № 3 в організації та проведенні засідання взяли також участь співробітники Закарпатського обласного інституту вдосконалення кваліфікації вчителів, обласного відділу УТОГ та педколектив Ужгородської школи-інтернату для глухих дітей.

Метою виїзного наукового засідання було надання конкретної методичної допомоги та ознайомлення педагогічного колективу школи з основними напрямками наукових досліджень спеціальної педагогіки і психології, з шляхами підвищення ефективності навчання.

Співробітники сектора сурдопедагогіки ознайомили вчителів з матеріалами своїх досліджень. Зав. сектором сурдопедагогіки НДІП кандидат педагогічних наук Л. С. Ступнікова виголосила доповідь на тему: «Шляхи удосконалення педагогічного процесу в школах робітничої молоді глухих», а ст. науковий співробітник НДІП Г. М. Чефранова — «Методичні рекомендації щодо роботи над новими програмами з україн-

ської мови і літератури у вечірніх школах глухих». Крім того, з доповідями на виїзному засіданні виступили також старші наукові співробітники НДІП Р. І. Якубовська — «Зміст та форми лексичної роботи на уроках фізико-математичного циклу в вечірніх школах глухих», ст. науковий співробітник НДІП К. В. Луцько — «Використання практичного досвіду учнів вечірніх шкіл глухих у процесі засвоєння ними російської мови». Про «Деякі шляхи ефективного використання технічних засобів у навчанні глухих старшокласників» говорив ст. науковий співробітник НДІП М. Ю. Медведєв.

З доповідями з власного досвіду роботи на засіданні виступили також директор Ужгородської вечірньої середньої спеціальної школи № 3 О. П. Варцаба, завуч школи І. М. Фрідманський, учителька української мови Є. М. Бейка, учителька російської мови Н. П. Лавєр та вчитель фізики М. А. Глуханчик.

Потім відбулося обговорення доповідей. Наприкінці засідання його учасники обговорили нові програми з української мови та літератури, історії, географії та математики.

В. БАЛЕГА,
вчителька української мови та літератури Ужгородської середньої спеціальної школи № 3.

На південному узбережжі Криму. Фото Р. СКОВОРОДНИКОВА.

ШЕФСЬКА ДОПОМОГА

ВНЕСОК ШВЕЙНИКІВ

Подих зими стає все відчутнішим. Поспішають з осінніми роботами в господарстві радгоспу «Тепличний» Пролетарського району міста Донецька. З того, що залишилося зробити, найважливіше — збирання кормових буряків. Їх треба очистити від землі, гички й перевезти на ферми. А площа під буряками займає п'ять

гектарів. Щоб зібрати врожай потрібно багато робочих рук.

В цю скрутну хвилину прийшли на допомогу шефи — робітники, службовці підприємств та організацій району. Добре попрацювали трудівники швейної фабрики імені Першого Травня об'єднання «Донбас». Незважаючи на погодні умови, трудівниці виїхали в поле і

більшу половину коренів було очищено і складено в купи.

Дружно, весело працювали дівчата на чолі з головним інженером фабрики В. Н. Василевською. Завзято потрудилися і глухі робітниці Г. Т. Остапко, Г. М. Коза, К. П. Початкова, З. С. Хижняк, Р. І. Селезньова, В. А. Прокопченко та інші.

Т. МОЛДОВАНОВА,
інструктор-перекладач фабрики імені Першого Травня.

ПОДЯКА РАДГОСПУ

боту керівництво радгоспу оголосило їм подяку.

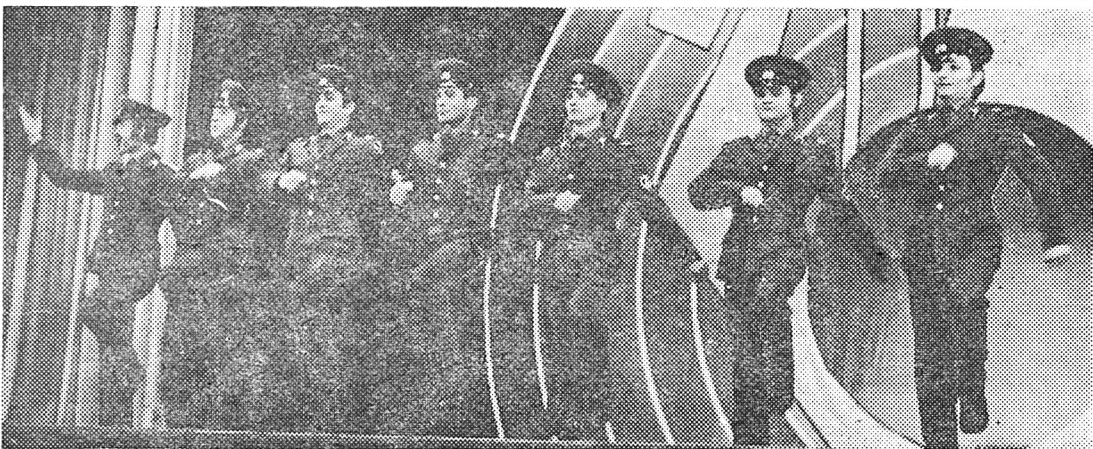
Об'єднання допомагає хліборобам і автотранспортом. Протягом чотирьох місяців в колгоспі імені Кірова працює на вивезенні врожаю шофер Володимир Мостанюк, ударник комуністичної праці, нагороджений знаком «Перемо-

жець соціалістичного змагання». Його фото уже багато років підряд знаходиться на Дошці пошани об'єднання.

Не відстає від нього і водій автомашини Михайло Дорошенко. Він також ударно трудиться на перевезенні сільськогосподарських вантажів.

Г. КИСИЛЕНКО.

Осінь — напружена і відповідальна пора у хліборобів. В цей період їм особливо потрібна допомога. У минулому місяці їй подали майбутні робітники Одеського виробничого об'єднання УТОГ — учні групи виробничого навчання. Дванадцять чоловік ударно попрацювали в радгоспі «Троїцький» на збиранні овочів. За хорошу ро-

Сцена з вистави «Повернена пісня» у виконанні артистів Республіканського театру міміки і жесту «Райдуга».

ЛЮДИНА І ПРИРОДА

КОРОСТІВСЬКІ НОВОСЕЛИ

Зубри і форель. Могутні лісові велетні і стрімка мешканка холодних потоків стали новоселами закарпатських Коростова.

...Це звичайне карпатське село набуло нині доброї слави. Завдяки своєчасно вжитим заходам, тут вдалося зберегти рідкісні види рослинного і тваринного світу. Тепер прямо біля дороги часто можна зустріти оленя або швидконогу козулю, а то й ціле сімейство диких кабанів. У віддалених урочищах хазяйнують бури ведмеді. Водяться рисі, куниці, видри... Угіддя багаті і на пернатих.

Сприятливі умови для збагачення фауни створює людина. На галлявинах — щедри «ідаліни», де, особливо в зимову голодну пору, «в меню» завжди є молоді гілочки.

ки, віники, запашне сіно, буряки, картопля, для птахів — зерно.

Особливу гордість коростівчан і жителів сусідніх сіл викликають зубри. Здавалось, вони зникли звідси назавжди. Але ні. Трохи більш як десять років тому завезли сюди сімейство уродженців Біловезької пущі. Стадо росте, обживає дедалі більшу територію.

А в порожистій Бутивлі, яка протікає через Коростів, знову заблищало «живе срібло» — форель. Річку перегородили підпірні споруди. І, ще недавно гомінка, а в період паводків — норовлива, вона розлилась широкими плесами штучних ставків. Їх тут двадцять вісім, і кожний — своєрідний «інкубатор» райдужної форелі.

В. АФАНАСЬЕВ.

СПОРТ КУБОК ВИГРАЛИ КИЯНИ

В Донецьку відбулася особисто-командна першість УТОГ з настільного тенісу. В змаганні виступило 14 команд з різних міст України. В напруженій боротьбі перше місце виборол команд міста Києва, другими стали львів'яни, третіми — дніпропетровці.

Спортсменів Києва нагороджено кубком і грамотою, а також медалями. Відзначено і гру тенісистів Львова і Дніпропетровська.

В змаганнях виступило 42 чоловіки і 28 жінок. Серед жінок перше місце зайняла Т. Миронова (Київ), друге — О. Гончарова (Львів), третє — Н. Мартон (Красний Луч, Ворошиловградської області). У чоловіків перше місце виборов В. Васильєв з Києва, друге — Брояківський (Кіровоград), третє — О. Науменко з Дніпропетровська.

Хорошу підготовку показали

П. Виняр (Львів), М. Хмара (Дніпропетровськ) та інші.

Успішному проведенню змагань сприяло піклування про спортсменів з боку голови облвідділу УТОГ М. В. Калининченка та інструктора з фізкультури і спорту Р. С. Котелевця. Відмінно справились зі своїми обов'язками і суддівська бригада, очолювана головним суддею змагань В. Г. Тимошенком.

За рекомендацією суддів до збірної команди УТОГ відібрано найбільш підготовлених тенісистів, які після тренувальних занять відуть до Ташкента, де відбудуться змагання на першість СРСР.

Ю. МАКЛАКОВ,
тренер збірної команди УРСР з настільного тенісу.

Редактор П. БУЛАТОВ.